

A) Κυριολ. 1) Ἐπιθετικ., ὁ ἔξ αἰγὸς προερχόμενος "Ηπ. (Μαργαρ.) Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν.) Μακεδ. (Καστορ.): Τὰ σαῖσματα εἰνι γιδιρά, τὰ ἡλίμια ἀποὺ πρόβατον (γιδιρά = ἐκ τριχῶν αἰγὸς) Καστορ. Τομάρι γιδερό Μαργαρ. Γιδερό μαλλὶ Καρδαμ. Γιδερά στρούματα Μάν. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδήσιος. 2) Ούσ., πᾶν ζῷον μέγα ἡ μικρόν, ἄρρεν ἡ θῆλυ, ἀνήκον εἰς τὸ γένος τῆς αἰγὸς Ἀθῆν. Εὕβ. (Λιχάς "Ορ.) "Ηπ. ("Αγναντ. Καταρρ. Κουκούλ. Πλάκ. Πλατανοῦσ. Πράμαντ. Πωγών. κ.ά.) Πελοπν. (Δίβρ. Καλάβρυτ. Λεβέτσ. Κλειτορ. Μαζαίν. Μάν. Μεσσην. Εηροκ. κ.ά.) Στερελλ. (Αίτωλ. 'Αχυρ. Σπάρτ. Τριχων. κ.ά.)—K. Κρυστάλλ., ἔνθ' ἀν.—Λεξ. Βλαστ., ἔνθ' ἀν.: *Tί μασᾶς οὐλὴ τῇ μέρα σὰ νά σι κάνα γιδιρό;* Λιχάς Τὰ γιδερά θέλουνται καὶ νὰ τὰ νυχτοσκαρίζῃς πότε-πότε Εηροκ. "Ἐχω καμμιὰ δεκαριὰ γιδερά Δίβρ. "Ἐχουμι λίγα γιδιρά κὶ τ' ἀφμέ με Σπάρτ. Πολὺ γιδερό ἔχ' αὐτὸς ὁ τόπος Πωγών. "Ἐχ' οὖλον γιδ' ωρά, δὲν ἔχ' πρότα (= πρόβατα) Καταρρ. 'Σ τὸν χονριὸν αὐτὸν ἔχουν περ' σπότια γιδιρά Κουκούλ. Τὰ γιδιρά εἰνι τώρα 'ς τ' ἵπουχή τ' 'Αχυρ. "Ἐχουν ἀρρώστια τὰ γιδερά Μαζαίν. Τὰ γιδερά τὰ φέρονται δεμένα τό να μὲ τ' ἄλλο, γιὰ νὰ μὴ σκροπίσουνται Κλειτορ. || Ἀσμ.

Πέρα μέσ' 'ς τὸν "Ολυμπο | βόσκουν χίλια πρόβατα κι ἄλλα τόσα γιδερά

Πωγών. Συνών. γιτσικά. Πβ. προβατερός.
3) Γιδιά 1, τὸ δπ. βλ., Εὕβ. ("Ορ. κ.ά.) Πελοπν. (Μεσσην.) Στερελλ. (Αίτωλ.) Πβ. ἀρνιακός **B1.**

B) Μεταφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ βλάξ, ὁ ἀγροίκος Πελοπν. (Λεζχιν.): *Eίραι γιδερά, παιδί μου!*

γιδήσιος ἐπίθ., πολλαχ. γιδήσιος Πελοπν. (Γέρμ.) γ' δήσιονς "Ηπ. (Ζαχόρ. Κουκούλ. Λάκκα Σούλ.) Θεσσ. ("Αλμυρ. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δῖον Νιγρίτ. Πεντάπολ. Χαλκιδ. κ.ά.) γιδήδιος Πελοπν. (Δ. Κορινθ.) γιδήδος "Ηπ. (Πωγών.) Πελοπν. ("Ηλ. Μύρ. Τριφυλ. κ.ά.) γιδήσος Ζάκ. 'Ιθάκ. Πελοπν. ('Αναβρ. 'Ανώγ. Καρδαμ. κ.ά.) γιδήδονται Θεσσ. (Βαμβακ. Μεταξοχώρ. κ.ά.) Μακεδ. ('Αγηδονοχ.) Στερελλ. (Φθιώτ. Φωκ.) 'ιδήδος "Ηπ. (Δρόπ.)

'Εκ τοῦ ούσ. γιδα ἡ γιδιά καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.-ή σιος, περὶ τῆς δπ. πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 2,209.

'Ο ἔξ αἰγὸς προερχόμενος ἡ ὁ εἰς αὐτὴν ἀνήκων πολλαχ.: Γιδήσιο κρέας - τυρὶ - βούτυρο - γάλα κ.τ.τ. πολλαχ. Γιδήσιο ροῦχο (ἀπὸ αἰγόμαλλον) Πελοπν. (Γέρμ.) Γ' δήσια προνυρβεὰ Μακεδ. (Δῖον) Λερμάτ' 'ιδήδος "Ηπ. (Δρόπ.) Γιδήσια τρίχα Θράκ. ('Οκλαδ.) Κουπριὰ γ' δήσια Μακεδ. (Νιγρίτ.) 'Σ τὸ πρόβειο γάλα ωρίγνει καὶ γιδήδος Πελοπν. (Μύρ. Τριφυλ..) Τὸ σάισμα γίνεται ἀπὸ γιδήδο μαλλὶ (σάισμα = εἶδος κλινοσκεπάσματος) Πελοπν. ('Ανώγ.) Τὸ γ' δήσιον κριάς νὰ μὴ δοὺ λέπον Εὕβ. ("Ακρ.) Κάπους δὲ μ' ἀρέσει τὸν γ' δήσιον τὸν γάλα "Ηπ. (Κουκούλ.) Τὸ φρεγασι ἀπὸ γιδήδον τονιμάρο Θεσσ. (Βαμβακ.) Θὰ δίνω δέκα ὀκάδις γ' δήσιον μαλλὶ ἀπλυτον "Ηπ. (Λάκκα Σούλ..) || Παροιμ.

Τὸ μγαλό σου καὶ μιὰ λίρα | κ' ἔνα κέρατο γιδήδο (ἐπὶ τῶν ἀνοήτων) 'Ιθάκ. Συνών. Τὸ μυαλό σον καὶ μιὰ λίρα καὶ τὸν μπογιατζῆ ὁ κόπανος. Συνών. αἰγήσιος, γιδερός, γιτσικός, γιτσικός, κατσικαδερός, κατσικήσιος.

γίδι τό, αἰγίδιν Πόντ. (Κερασ. Νικόπ. Τρίπ.) αἰγίδ' Πόντ. ('Αργυρόπ. Κοτύωρ. Νικόπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) αἴδι

Κάρπ. ("Ελυμπ. κ.ά.) Κρήτ. (Σφακ.) αἴδ' Πόντ. ('Αντρεάντ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) αἴδι Κάρπ. γίδιν Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσος.) γίδι κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) γίδ' βόρ. ίδιώμ. καὶ Καππ. (Φλογ.) γίδ' Μακεδ. (Σιτοχ. κ.ά.) άγιδι Καππ. (Σινασσ.) γύ Κώς Ρόδ. (Κάστελλ. κ.ά.) γίδ' Ρόδ. γίδ' Καππ. ('Αραβάν.) γίχ' Καππ. ('Αξ.) 'ίδι Βιθυν. (Μουδαν.) 'Ερεικ. "Ηπ. (Βαθούρ. Δερβίτσ. Δρόπ. Τσαμαντ. κ.ά.) 'Ηράκλ. 'Ιθάκ. Ικαρ. Καππ. (Τσουκούρ. Φάρασ.) Κάρπ. ("Ελυμπ. κ.ά.) Κάσ. Κέρκ. (Κασσιόπ. Σιδάρη. κ.ά.) Κεφαλλ. (Δειλιν. κ.ά.) Μαθράκ. Οθων. Παξ. Πελοπν. ('Αρκαδ.) Προπ. (Μαρμαρ.) 'ίδ' Μακεδ. (Βόιον Σιάτ. κ.ά.) 'ίδ-δι Κάρπ. 'ίδ' Κάσ. 'ίδ' Μακεδ. (Σιάτ.) γίδι Τσακιών. Πληθ. αΐδια Πόντ. γίδια Πελοπν. (Λάγ. Μάν.) γίδια Θεσσ. (Βαμβακ.) Μακεδ. (Γαλατ. Κολινδρ. Λιτόχ. Πιερ. κ.ά.) γίδια Μακεδ. (Σιτοχ. κ.ά.) 'ίδια Κύπρ. (Μένοικ.)

'Εκ τοῦ 'Ελληνιστ. ούσ. αὶ γιδιον. 'Ο τόπ. γιδι ἥδη μεσν.

1) 'Η αἵξ ἀδιακρίτως ἡλικίας ἡ γένους, ίδιαιτέρως κατὰ πληθ. κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Καππ. ('Αξ. 'Αρχαβάν. Σινασσ. Τσουκούρ. Φάρασ.) Πόντ. ('Αντρεάντ. 'Αργυρόπ. Κερασ. Κοτύωρ. Νικόπ. Σάντ. Τρίπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακιών.: "Ἐχει πεντακόσια γίδια. 'Αγόρασε-πούλησε δέκα γίδια. Γέρνησαν τὰ γίδια. Πῆρε προϊκα λίγα γίδια κοιν. Γαλάρια γίδια Πελοπν. (Βερεστ.) Πομόν ἔχει τὰ γίδια; βόρ. ίδιώμ. Σ' κώνουνται τὰ γίδια 'ς τὸν ἀπόβουσκον (= τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας) Μακεδ. (Μεσολακκ.) 'Η γιδόφειρα μυογάζει μὲ τσιμπούνι καὶ καλιάζει μόνο 'ς τὰ γίδια Πελοπν. (Παιδεμέν.) "Αμα είνι νὰ χαλάσ' οὐ κιφός, ξαφίζ' τ' γῆς μὲ τὰ πονδάρια τὸν γίδ' (ξαφίζει = ξύνει, ἀνασκάπτει) "Ηπ. (Καταρρ.) "Εφκευακα τὸ κλαρομάδοι τοσῆ θειᾶς μου τοσῆ Βίτης, γιὰ νὰ βάνη μέσα τὰ 'ίδια της (κλαρομάδοι = πρόχειρον μαντρί, Βίτης = 'Αφροδίτης) 'Οθων. Τὸν "Αουστο είχα εϊκοσι κεφάλια πρόσωπα καὶ χώρια τὰ 'ίδια αὐτόθ. Τὰ γίδια τὰ βόσκ' ἡ ἄδρας τ' ου Μακεδ. (Σταν.) Θὰ πάου ν' ἀχγούσουν λιγά τὴν ἀλλὴ τοῦ γιδιοῦντε, γιὰ νὰ μὴ γονλυθοῦσι 'ς τὴν λάσπη (ν' ἀχγούσουν λιγά = νὰ σκορπίσω λίγο ἄχερο) Πελοπν. (Λάγ.) 'Η Βασίλ'ς τὰ θ' κά τ' τὰ γίδια τὰ 'χ' φούρκα (ἔχει κόψει τὴν ἄκρη τῶν ἀφτιῶν τῶν γιδιῶν σὲ σχῆμα δξείας γωνίχς διὰ νὰ τὰ διακρίνῃ ἀπὸ τὰ γίδια ἄλλων κοπαδιῶν) Μακεδ. (Βαρβάρ.) Είχε μᾶς πάθουντε ἀπὸ σπυρὶ τὰ 'ίδια (μᾶς είχαν ἀρρωστήσει ἀπὸ ἀνθρακα) "Ηπ. (Τσαμαντ.) "Αμα τού γίδ' σταματάῃ κὶ δὲ βουσκάῃ, θὰ βρέξ' "Ηπ. ("Αγναντ.) "Οταν ξαναστρέφωδαι τὰ 'ίδια, θά 'ναι κακή χρονιὰ (δταν ξαναστρέφωδαι = δταν συνουσιάζωνται διὰ δευτέρων φοράν) Κέρκ. (Κασσιόπ.) Λένε πὼς ἄμα φᾶς τὴν ἀλησμονητῆρα πὸ πρόβατο ἡ γίδι, ἀλησμονῆς τί ἔφαγες καὶ τὴν ἄλλη μέρα (ἀλησμονητῆρα = ἡ ὑπεράχα τοῦ στόματος τῶν αἰγοπροβάτων, τὴν ἄλλη μέρα = τὴν προηγουμένην ἡμέραν) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Μαρκευοῦδι τὰ γίδια, τὰ πρόσωπα κι τὰ γιλάδια (μαρκευοῦδι = μηρυκάζουν) Θεσσ. ('Αρματωλικ.) "Αφηκε δόρκα τὰ 'ίδια του καὶ μοῦ φάνε τοὶ κεδρομάδες μου (δόρκα = ἐλεύθερα, κεδρομάδες = ἐλαιόφυτα) 'Ιθάκ. "Έχει ψ-ένα είθος γίδ' πάλε ἀπὸ τὸν χονδριὰ τ' ψ-έναι καφεδί (είθος = εἶδος, χονδριὰ = χρῶμα) Σαμοθρ. Τ' ἀδύνατο σφαχτό, τὸ γίδι καὶ τὸ γελάδι, πιάνει δγκρούς (προνύμφες τοῦ ἐντόμου ὑπόδερμα τοῦ βούδε) Πελοπν. (Παιδεμέν.) "Εμ' καν στέρφα τ' ἄλλα τὰ γίδια μ' (εμ' καν = ἔμειναν) "Ηπ. ("Αγναντ.) Μάσαν ιχτές τὰ γίδια τ' 'ς τὴ στρούγα (μάσαν = συνεκέντρωσαν, ἔβαλαν) "Ηπ. (Πλάκ.) Πῆγα 'ς τὸν χονδριὸν νὰ δώσουν τὸν γίδ' τοῦ χασάπ' π' μοῦ τοὺ χάλιψι (= ζήτησε) αὐτόθ. Τὰ 'ίδια μου 'εν-νή-

